

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **E., občianske združenie**, so sídlom T., v zastúpení *Mgr. V. Š., advokátom*, so sídlom N., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 24. septembra 2009 a rozhodnutia č. SLV-464/OLVS-2009 zo dňa 28. septembra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. októbra 2010, č. k. 2S 237/09-23, 2S 331/10-23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20. októbra 2010, č. k. 2S 237/09-23, 2S 331/10-23 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e.**

O d ō v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 20.10.2010, č. k. 2S 237/09-23, 2S 331/10-23 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-464/OLVS-2009 zo dňa 28.9.2009, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a potvrdené rozhodnutie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, úradu pre ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií č. KM-935-7/SI-2009 zo dňa 28.8.2009, ktorým podľa ust. § 18 ods. 2 v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o slobode informácií nevyhovelo žiadateľovi poskytnúť informáciu uvedenú v jeho žiadosti o sprístupnenie informácií. Konanie v časti preskúmania fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 24.9.2009 zastavil a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal s poukazom na dôvody hodné osobitného zreteľa.

Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd zastavil konanie o preskúmanie fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 24.9.2009 podľa ust. § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu jeho neexistencie (nevydania) a preto, podľa názoru súdu, nemohlo byť predmetom súdneho prieskumu. K uvedenému záveru krajský súd dospel na základe skutkových zistení, že rozklad proti rozhodnutiu žalovaného č. KM-935-7/SI-2009 zo dňa 28.8.2009 bol žalovanému doručený 9.9.2009, majúc za to, že v danom prípade bol povinnou osobou Úrad na ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií a nadriadeným orgánom mu bol minister vnútra Slovenskej republiky, ktorému presnejšie jeho rozkladovej komisii bol rozklad žalobcu postúpený dňa 16.9.2009, teda v rámci lehoty určenej v ust. § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.. Krajský súd konštatoval, že žalobou napadnuté rozhodnutie č. SLV-395/OLVS-2009 bolo vydané dňa 28.9.2009, tiež v rámci zákonnej lehoty (§ 19 ods. 3 zákona o slobodnom prístupe k informáciám), z čoho vyplýva, že nedošlo k vydaniu

tzv. fiktívneho rozhodnutia podľa § 19 ods. 3 uvedeného zákona, ktorým by žalovaný rozklad zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorý tvrdil, že žiadne ustanovenie všeobecne záväzného predpisu referentke 4. Oddelenia OOUO Úradu na ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií Ministerstva vnútra SR spísanie úradného záznamu neprikazovalo, úradný záznam vypracovala bez právnej povinnosti a vzhľadom na skutočnosť, že pisateľka povinnej osobe žalovaného neudelila súhlas na poskytnutie informácie, žalovaný s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a/ ZSPI požadovaný úradný záznam nesprístupnil. Krajský súd konštatoval, že žalovaný v danom prípade nepostupoval správne a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Podľa názoru krajského súdu úradný záznam spísaný príslušníkom PZ o skutočnostiach, ktoré nastali v čase plnenia služobných povinností, s ohľadom na to komu bol adresovaný a na ním zachytené skutočnosti, bol nad všetky pochybnosti procesnou informáciou žalovaného, ktorá bola v jeho dispozičnej moci. Poukázal na to, že podľa ZSPI má každý právo na poskytnutie informácie, pokiaľ sprístupneniu nebráni alebo ho neobmedzuje zákon. Dôvody, pre ktoré žalovaný nevyhovel žiadosti žalobcu a nesprístupnil požadovanú informáciu vychádzajú z nesprávneho posúdenia veci, zastávajú názor, že niet žiadnej relevantnej zákonnej prekážky, ktorá by bránila sprístupneniu požadovaného úradného záznamu. Z uvedených dôvodov krajský súd po prejednaní veci dospel k záveru, že nakoľko napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho posúdenia veci, bolo ho potrebné podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil ako nepreskúmateľný pre nesúlad medzi výrokom, alebo zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie. Taktiež žiadal priznať náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v celkovej výške 397,37 EUR, ktorých výšku opravil písomným podaním doručeným súdu dňa 20.12.2010 tak, že ich výšku vyčíslil 522,35 EUR.

Žalobca vytýkal súdu prvého stupňa, že výrok rozhodnutia krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, nekorešponduje s odôvodnením rozsudku. Namietal, že výrok rozsudku o zastavení konania v časti týkajúcej sa preskúmania fiktívneho rozhodnutia vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že súd svoje rozhodnutie založil na právnom názore, že povinnou osobou nebol žalovaný, ako to uvádzal žalobca, ale bol ňou Úrad na ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií MV SR, ktorý je však v zmysle čl. 5 písm. m) nariadenia ministra vnútra č. 57/2007 iba organizačnou zložkou žalovaného a nie samotnou povinnou osobou. Poukázal na to, že uvedený úrad má z organizačného hľadiska rovnaké postavenie ako sekcia legislatívy a vonkajších vzťahov (čl. 5 písm. g/ nariadenia č. 57/2007), ktorá podľa spisovej značky rozhodnutia SLV konala o rozklade žalobcu; rovnocenná zložka nemôže byť považovaná za nadriadený orgán. Dôvodil, že na oboch stupňoch teda konal vo veci žalovaný, čo má za následok, že lehota na rozhodnutie o opravnom prostriedku v zmysle ust. § 19 ods. 1 zákona o slobodnom prístupe k informáciám mu začala plynúť doručením rozkladu a nie jeho postúpením v rámci organizačných súčastí.

Žalovaný sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu pridržiaval vyjadrenia k žalobe, ktoré doručil súdu vo veci samej. Naďalej trval na tom, že žalobný návrh bol podaný oneskorene,

teda po uplynutí lehoty vedenej v ust. § 250b ods. 1 O.s.p.. Žalovaný považoval výrok rozsudku za vecne správny, s poukazom na to, že ak v závere jeho odôvodnenia došlo k administratívnej chybe, túto je možné zhojiť podľa ust. § 164 O.s.p..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1) postupom bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 písm. c) O.s.p. v spojení s ust. § 246c O.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je možné potvrdiť a ani zmeniť.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ust. 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 157 ods. 1, 2 O.s.p. v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách "V mene Slovenskej republiky" uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že krajský súd v danej veci nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, majúce za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku ako aj jeho nezrozumiteľnosť pre nedostatok dôvodov.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že výrok rozhodnutia krajského súdu nekorešponduje s odôvodnením rozsudku, odvolací súd jeho námietku považoval za dôvodnú. Krajský súd výrokom napadnutého rozsudku žalobu žalobcu zamietol, avšak z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že súd prvého stupňa dospel k záveru, že

napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia a bolo ho potrebné podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a) O.s.p. zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie. Uvedená skutočnosť spôsobuje nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu pre jeho nezrozumiteľnosť. Nemožno súhlasiť s konštatovaním žalovaného, že v predmetnej veci ide iba o chybu v písaní, ktorú je možné odstrániť vydaním opravného uznesenia postupom podľa § 164 O.s.p., keďže nesúlad výroku rozhodnutia súdu s jeho odôvodnením nie je možné považovať za písársku chybu alebo inú zrejmu nesprávnosť, ktorú by bolo možné opraviť opravným uznesením podľa § 164 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p..

Podľa ust. § 2 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 211/2000 Z.z.“), osobami povinnými podľa tohto zákona sprístupňovať informácie (ďalej len "povinné osoby") sú štátne orgány, obce, vyššie územné celky, ako aj tie právnické osoby a fyzické osoby, ktorým zákon zveruje právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy, a to iba v rozsahu tejto ich rozhodovacej činnosti.

Podľa ust. § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 211/2000 Z.z. proti rozhodnutiu povinnej osoby o odmietnutí požadovanej informácie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia alebo márneho uplynutia lehoty na rozhodnutie o žiadosti podľa § 17. Odvolanie sa podáva povinnej osobe, ktorá rozhodnutie vydala alebo mala vydať.

O odvolaní proti rozhodnutiu povinnej osoby rozhoduje nadriadený povinnej osoby, ktorá vo veci rozhodla alebo mala rozhodnúť. Ak ide o rozhodnutie obecného úradu, o odvolaní rozhoduje starosta obce (primátor). Proti rozhodnutiu ústredného orgánu štátnej správy možno podať rozklad, o ktorom rozhoduje vedúci ústredného orgánu štátnej správy.

Odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

V citovanej právnej úprave zákonodarca ustanovuje kto je povinnou osobou a určuje lehoty pre posúdenie vydania fiktívneho rozhodnutia odvolacím správny orgánom.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa nie je zrejme ako sa vysporiadal so žalobnými námietkami ohľadne určenia povinnej osoby a teda tým aj plynutím lehôt pre posúdenie vydania fiktívneho rozhodnutia odvolacím správny orgánom podľa zákona č. 211/2000 Z.z.. Odvolací súd považuje za nedostatočné iba konštatovanie súdom prvého stupňa o tom, kto je povinná osoba, bez uvedenia skutkového zistenia a následne záveru súdu, na základe ktorého dospel k tomu, že povinnou osobou v danom prípade bol Úrad na ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a jeho nadriadeným orgánom bol minister vnútra Slovenskej republiky. Posúdenie postavenia Úradu na ochranu ústavných činiteľov a diplomatických misií Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v danom prípade je dôležitou skutočnosťou pre posúdenie lehôt vzhľadom k vydaniu fiktívneho rozhodnutia žalovaného zo dňa 24.9.2009 a k zákonnosti rozhodnutia zo dňa 28.9.2009 číslo: SLV-464/OLVS-2009,

ktorej skutočnosti súd prvého stupňa nevenoval dostatočnú pozornosť, vo veci si nežadovávajú dostatok skutkových okolností a vec nesprávne právne posúdil.

Vzhľadom na uvedené pokiaľ súd prvého stupňa konanie o fiktívnom rozhodnutí zastavil z dôvodu, že nedošlo k vydaniu tzv. fiktívneho rozhodnutia podľa § 19 ods. 3 uvedeného zákona, ktorým by žalovaný rozklad zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil, odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov ako aj pre nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie.

Krajský súd pochybil, keď nechal úplne bez povšimnutia námietku žalovaného týkajúcu sa zmeškania lehoty na podanie žaloby žalobcom, vznesenú v jeho vyjadrení k žalobe, s ktorou námietkou sa súd prvého stupňa žiadnym spôsobom nevysporiadal.

Senát odvolacieho súdu dáva do pozornosti, že účastník konania má právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré dáva odpovede na právne a skutkovo relevantné otázky a je súčasťou obsahu práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Nedostatok alebo nezrozumiteľnosť dôvodov rozhodnutia predstavuje závažné procesné pochybenie súdu spočívajúce v odňatí možnosti konať pred súdom, ktoré zákonodarca spája s odvolacím dôvodom podľa § 205 ods. 2 v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., ako aj s dovolacím dôvodom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možnosti konať pred súdom treba rozumieť taký postup pred všeobecným súdom, ktorý predstavuje taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa ust. § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 246c ods. 1 a v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f), O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Povinnosťou krajského súdu bude v ďalšom konaní postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu a vo veci samej opätovne rozhodnúť. Súčasne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí opätovne rozhodne o náhrade trov konania vrátane o náhrade trov odvolacieho konania (ust. § 224 ods. 3 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 24. augusta 2011

**JUDr. Zdenka Reisenauerová, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth